

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

เมื่อมีการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินในประเทศไทยแล้ว อาจมีปัญหาก็เกิดขึ้นตามมาภายหลัง จึงควรที่จะศึกษาถึงปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วในต่างประเทศ เพื่อจะนำมาเป็นแนวทางเปรียบเทียบกับ ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในประเทศไทย โดยจะขอลาดูถึงปัญหาค่าการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่เคยปรากฏมาแล้ว และที่อาจจะเกิดขึ้นถ้ามีการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินในประเทศไทย ดังต่อไปนี้:-

๑. ปัญหาในต่างประเทศ
๒. ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในประเทศไทย

๑. ปัญหาในต่างประเทศ

ในต่างประเทศที่มีการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินมานานแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา ได้ประสบปัญหาการจัดเก็บมาแล้วหลายประการ แต่ปัญหาส่วนใหญ่เนื่องมาจากการประเมินราคาเพื่อเป็นฐานภาษี ซึ่งทำให้เกิดข้อยุ่งยากในวิธีปฏิบัติจัดเก็บอยู่หลายประการด้วยกัน บางท้องถิ่นก็ใช้ราคาทุน และบางท้องถิ่นก็ใช้ราคาตลาด บางแห่งก็ประเมินราคาว่าจะให้ค่าเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของราคาทรัพย์สินที่ซื้อขายกัน และพนักงานประเมินก็ไม่สามารถปรับระดับราคาให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจได้ในระยะเวลาอันสั้น อาจสรุปปัญหาการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ แยกออกเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้:-

(๑) การประเมินราคาทรัพย์สินในท้องถิ่นเดียวกันไม่เท่ากัน แม้จะเป็นทรัพย์สินประเภทเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันก็ตาม เป็นต้นว่า เจ้าพนักงานกินสินบน เป็นญาติพี่น้องกัน หรือเหตุผลทางการเมือง อันเป็นผลให้ฝ่ายเสียเปรียบต้องพยายามหลีกเลี่ยงภาษีทุกวิถีทาง และเนื่องจากการที่รัฐบาลให้สิทธิแก่ส่วนบริหารต่าง ๆ จัดเก็บภาษีทรัพย์สินในท้องถิ่นของตนเองได้ ก็เป็นทางหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมขึ้น เพราะแต่ละท้องถิ่นเจ้าพนักงานผู้ประเมินก็จะประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อเสียภาษีให้ต่ำกว่าความเป็นจริงไว้ เรียกว่า "การแข่งขันการตีราคาให้ต่ำ" ทั้งนี้จะเป็นการเจตนาหรือไม่เจตนาของผู้ประเมินหรือไม่ก็ตาม ก็จะทำให้ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินรับภาระภาษีน้อยกว่าท้องถิ่นอื่น ๆ นั่นเอง

(๒) พนักงานประเมินขาดความรู้และประสบการณ์ทำให้การตีราคาไม่ยุติธรรม ซึ่งในบางครั้งอาจเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทำให้มีการตีราคาทรัพย์สินที่สูงให้ต่ำกว่าราคาทรัพย์สินปานกลาง เกิดปัญหาให้คนจนต้องรับภาระภาษีมากกว่าคนรวย หรือในบางครั้งพนักงานก็เกรงกลัวอิทธิพลทางการเมืองของผู้มีอำนาจมิให้ตีราคาทรัพย์สินของตนตามความจริง จึงทำให้ราชการชั้นผู้น้อยไม่กล้าปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา ทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมในระหว่างผู้เสียภาษีชั้น และพนักงานประเมินมีความคุ้นเคยกับการประเมินทรัพย์สินปานกลาง จะเป็นผลทำให้ทรัพย์สินบางอย่างถูกตีราคาในอัตราที่ต่ำกว่าความเป็นจริงมาก

(๓) อัตราภาษีในแต่ละท้องถิ่นไม่เท่ากัน ทำให้ผู้ครองทรัพย์สินพยายามเคลื่อนย้ายทรัพย์สินจากท้องถิ่นที่มีอัตราภาษีสูง ไปยังท้องถิ่นที่มีอัตราภาษีต่ำ ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น จึงเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข

(๔) ปัญหาเนื่องจากผู้ที่มีภูมิลำเนาแห่งหนึ่ง แต่มาใช้บริการในอีกท้องถิ่นหนึ่ง ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างท้องถิ่นขึ้น ในทางทฤษฎีแล้วท้องถิ่นเป็นผู้นำเงินภาษีไปพัฒนาและให้บริการกับประชากรในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ผู้ที่มีบ้านอยู่อีกเมืองหนึ่ง แต่ขับรถมาทำงานอีกเมืองหนึ่ง ก็จะมาใช้ถนนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในเมืองนั้น

(๕) ปัญหาเนื่องจากการผลักภาระภาษี โดยทางทฤษฎีแล้วภาษีทรัพย์สินจัดเป็นภาษีทางตรง (Direct Tax) คือเก็บจากเจ้าของทรัพย์สินโดยตรง แต่ในทางปฏิบัติส่วนมากมักเกิดปัญหาเนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินมักจะผลักภาระภาษีให้กับผู้เช่าอีกทอดหนึ่ง โดยการขึ้นราคาเช่า สำหรับผู้เช่าซึ่งมีรายได้น้อยก็จะเกิดเป็นภาระและเกิดความเดือดร้อนขึ้น

(๖) ปัญหาเนื่องจากการใช้ประโยชน์ (Benefit Theory) โดยปกติเมื่อรัฐเก็บภาษีได้แล้ว ก็จะนำเงินนั้น ๆ มาพัฒนาประเทศให้ประชาชนผู้เสียภาษีได้รับประโยชน์จากเงินภาษีที่ตนได้เสียสละให้กับรัฐ แต่ในทางปฏิบัติผู้เสียภาษีมักไม่ค่อยได้รับประโยชน์จากเงินที่ตนได้เสียภาษีไปก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมขึ้น เช่น เมื่อรัฐบาลนำเงินที่ได้มาไปสร้างโรงเรียนก็จะอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่มีบุตรศีกษาเท่านั้น สำหรับผู้ที่ไม่มียุทธศีกษาจะไม่ได้รับประโยชน์จากเงินภาษีที่ตนเสียไปเลย และหากรัฐนำเงินไปสร้างถนนผู้ที่มีรถเท่านั้นที่จะได้ใช้บริการอย่างเต็มที่ สำหรับผู้ที่ไม่มียุทธใช้จึงมิได้รับประโยชน์จากเงินภาษีที่ตนเสียไปเลย

๒. ปัญหาการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในประเทศไทย

เมื่อมีการปรับปรุงภาษีทรัพย์สินขึ้นใหม่และมีผลใช้บังคับจัดเก็บในประเทศไทย อาจมีปัญหาก่อขึ้นบางประการดังต่อไปนี้ -

๒.๑ ปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติจัดเก็บภาษีทรัพย์สิน

๑) การกำหนดอัตราภาษี

การกำหนดอัตราภาษีเพื่อก่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้เสียภาษีทุก ๆ คน เป็นปัญหาที่จะต้องคำนึงถึง ทั้งนี้เกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล การใช้อัตราภาษีเท่ากันทั่วราชอาณาจักรหรือไม่เท่ากันทั่วราชอาณาจักร และการใช้อัตราภาษีเดียวหรืออัตราภาษีก้าวหน้าจะเกิดปัญหาอย่างไร

การใช้อัตราภาษีไม่เท่ากันทั่วราชอาณาจักร ถ้าในบางจังหวัดใช้อัตราภาษีหนึ่ง และอีกจังหวัดหนึ่งใช้อัตราภาษีหนึ่งแล้ว จะทำให้ผู้เสียภาษีพยายามหาทางที่จะเสียภาษีให้น้อยที่สุด โดยจะพยายามหาทางขยับขยายและเคลื่อนย้ายทรัพย์สินที่เป็นสังหาริมทรัพย์ที่ต้องเสียภาษี ไปยังจังหวัดที่มีอัตราภาษีต่ำกว่า จะทำให้เกิดปัญหาในการตั้งงบประมาณรายรับรายจ่ายของบางจังหวัดขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้รายรับจากภาษีทรัพย์สินที่คาดว่าจะเก็บได้ในปีนั้นต้องลดลงไป เพราะการโยกย้ายของผู้เสียภาษีไปยังถิ่นที่มีอัตราภาษีต่ำกว่า

อนึ่ง การตั้งอัตราภาษีต่ำเกินไปอาจจะทำให้เงินภาษีที่ได้จากภาษีทรัพย์สินไม่พอกับรายจ่ายของจังหวัด ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในด้านการตั้งงบประมาณรายรับรายจ่ายอีกด้วย

การใช้อัตราภาษีเท่ากันทั่วราชอาณาจักร ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากการนี้ก็คือการตั้งงบประมาณรายรับรายจ่าย คือสำหรับจังหวัดที่มีผู้เสียภาษีน้อย แต่อาจจะใช้จ่ายมาก การบังคับให้ใช้อัตราภาษีเท่ากับอีกหลายจังหวัดที่สามารถมีรายรับพอเพียงกับรายจ่ายจึงไม่สมควร

การใช้อัตราภาษีเดียวหรืออัตราภาษีก้าวหน้า การใช้อัตราภาษีทั้งสองจะต้องคำนึงถึงหลักที่ว่า "ความสามารถในการเสียภาษีของผู้ครองทรัพย์สิน" ถ้าใช้อัตราภาษีเดียวความไม่ยุติธรรมจะเกิดขึ้นกับผู้เสียภาษีที่มีทรัพย์สินน้อย เมื่อเทียบภาระภาษีกับผู้ที่มีทรัพย์สินราคาสูงแล้ว

เพราะเท่ากับเป็นอัตราภาษีโดยหลัง ผู้เสียภาษีที่มีทรัพย์สินน้อยจะมีอัตราการเสียภาษีสูงกว่า แต่หากให้ใช้อัตราภาษีกำหนดสำหรับผู้ครองทรัพย์สินที่มีราคาสูงจะต้องเสียภาษีมากเกินไป ดังนั้น ปัญหา จะเกิดขึ้นว่าควรจะกำหนดภาษีเช่นไร และทรัพย์สินประเภทไหน และทรัพย์สินใดควรจะอยู่ใน ขยายแห่งการลดหย่อน จึงจะก่อให้เกิดความยุติธรรมมากที่สุดในช่วงผู้เสียภาษี

จากการพิจารณาผู้เขียนเห็นว่า สำหรับในประเทศไทยควรใช้อัตราภาษีกำหนด จะ ช่วยให้การภาษีไปตกตอกกับผู้มั่งมีมากขึ้น และควรเก็บจากทรัพย์สินในกรุงเทพ ฯ สูงกว่าใน ต่างจังหวัด เพื่อจะช่วยให้การกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่นด้วย

๒.๒ ปัญหาเกี่ยวกับการเร่งรัดภาษี

ปกติกฎหมายภาษีทรัพย์สินกำหนดให้ผู้เสียภาษี เสียภาษีเฉพาะที่ยื่นแบบแสดงรายการ และมีใ้กำหนดให้เสียภาษีเป็นงวดเช่นภาษีอื่น การที่จะมีลูกหนี้ภาษีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเจ้าหน้าที่ได้ ประเมินแบบแสดงรายการใหม่ ทำให้มีภาษีที่จะต้องเสียเพิ่มขึ้น เมื่อผู้เสียภาษีไม่สามารถจ่าย เงินค่าภาษี รัฐบาลก็จะเร่งรัดให้เสียภาษีโดยวิธีการต่าง ๆ อาจจะรวมถึงกับทำการยึดทรัพย์ และขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น ๆ

ปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน เนื่องจากราคาสินทรัพย์ที่เจ้าหน้าที่ ประเมินนั้น เป็นราคาที่ทางรัฐบาลถือว่าเป็นราคาซื้อขาย เมื่อขายทอดตลาดก็ต้องเอาราคา นั้นเป็นเกณฑ์ ถ้ามีผู้ซื้อไปตามราคาดังนั้นก็อาจจะไม่ยุติธรรมแก่ผู้เสียภาษี เพราะราคาอาจจะต่ำ เกินไป และถ้าเมื่อไม่มีผู้ซื้อทรัพย์สินนั้น รัฐบาลจะรับซื้อในราคาดังนั้นหรือไม่ ถ้าไม่สามารถขาย ทรัพย์สินนั้นได้

๒.๓ ปัญหาเกี่ยวกับการตีราคาสิ่งปลูกสร้าง

เนื่องจากราคาย่านในเมืองไทยไม่มีมาตรฐาน ว่าจะกำหนดตารางเมตรละเท่าใด ฉะนั้นการที่เราจะกำหนดลงไปว่าราคาย่านขนาดใด ควรจะมีราคาตารางเมตรละเท่าใด อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีขึ้น เช่น หากกำหนดลงไปว่า ย่าน ๒ ชั้นจะต้องเสียภาษีตารางเมตรละ ๑๐ บาท แต่ย่านอื่นอีกชั้นหนึ่ง ๒ ชั้นเหมือนกันแต่ชั่วสุดที่ต่ำกว่า ถ้าเสียภาษีเท่ากันจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นในระหว่าง ผู้เสียภาษี

๒.๔ ปัญหาเกี่ยวกับการทำทะเบียนทรัพย์สิน

ปัญหาที่สำคัญและยากแก่การแก้ไข คือปัญหาของการที่จะสรรหาวิธีใ้ใครรวบรวมทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ผู้มีกรรมสิทธิในทรัพย์สิน หรือผู้ครองทรัพย์สินมีทรัพย์สินอยู่มากมายหลายแห่ง และกระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ เนื่องจากการจัดทำทะเบียนทรัพย์สินเป็นงานที่ยุ่งยาก และต้องการระยะเวลา

รัฐบาลจะได้จัดทำทะเบียนทรัพย์สินขึ้นเป็น ๒ ประเภท คือ ทะเบียนที่ดิน และทะเบียนสิ่งปลูกสร้าง ถึงแม้ว่าทะเบียนทรัพย์สินทั้ง ๒ ประเภทนี้จะมีรายชื่อของผู้เสียภาษีอยู่ แต่กระจัดกระจายหลายแห่ง เป็นการยากที่จะจัดรวบรวมทรัพย์สินของคน ๆ หนึ่งเข้าไว้ด้วยกัน ในอนาคตคงจะสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการจำแนกรายชื่อผู้ครองทรัพย์สินควบคู่ไปกับทรัพย์สินของคนเป็นราย ๆ ไป แต่ในช่วงระยะเวลาที่เริ่มปฏิบัติปัญหานี้คงจะต้องมีอยู่เป็นแน่ เพราะการใช้กำลังคนจัดทำก็อาจผิดพลาดบ้างเป็นธรรมดา

๒.๕ ปัญหาจากการโต้แย้งเกี่ยวกับราคาทรัพย์สินของผู้เสียภาษี

ราคาทรัพย์สินที่รัฐบาลกำหนดขึ้นอาจทำให้ผู้เสียภาษีโต้แย้งว่าสูงเกินไป ราคาทรัพย์สินของคนไม่สมควรจะสูงถึงขนาดนั้น ซึ่งอาจจะเป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีวันสิ้นสุด ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่าเราจะใช้มาตรการใดมาเป็นมาตรฐานในการตีราคาทรัพย์สิน นอกจากราคาที่รัฐบาลกำหนดมาแล้ว แต่ราคาที่กำหนดได้กำหนดจากฝ่ายเก็บภาษี ซึ่งตั้งราคาทรัพย์สินให้สูงพอที่จะนำภาษีมาใช้จ่ายได้เพียงพอ เมื่อคิดในแง่แล้วอาจจะ เป็นการไม่ยุติธรรมสำหรับผู้เสียภาษี เพราะราคาทรัพย์สินอาจสูงเกินไปสำหรับผู้เสียภาษี

ดังนั้น การที่จะขจัดปัญหาเหล่านี้จะต้องมีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ว่า ถ้าผู้เสียภาษีไม่ต้องการจะใช้ราคาที่ทางรัฐบาลกำหนดไว้ ก็อาจจะใช้ราคาที่ตนเห็นสมควร แต่ราคาที่รัฐบาลกำหนดนั้นจะต้องประกาศให้ทราบแก่สาธารณะชนและสามารถจะใช้ราคานั้นเป็นราคาซื้อขายในกรณีที่มีการขายทอดตลาดได้

จากปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วในต่างประเทศและปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในประเทศไทย ดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลควรเตรียมหาทางแก้ไขเสียแต่เนิ่น ๆ เพื่อให้การจัดเก็บภาษีทรัพย์สินมีผลสมตามเจตนารมณ์ของรัฐบาล ในการที่จะถมของว่างระหว่างคนรวยและคนจน และเพิ่มพูนรายได้ให้กับรัฐบาล

ปัญหาส่วนใหญ่มาจากการประเมินราคาทรัพย์สิน ดังนั้นในขั้นแรกนี้รัฐบาลควรจัดการฝึกอบรมผู้ที่จะเป็นเจ้าพนักงานประเมินเสียก่อน เจ้าพนักงานประเมินควรเป็นผู้มีความรู้ทางด้านช่างบางพอสมควร โดยให้ทราบถึงลักษณะของที่ดินและส่วนประกอบของอาคารต่าง ๆ ควบ รวมทั้งฝึกให้เป็นผู้ที่ตรงใจซึ่งความยุติธรรม และไม่เกรงกลัวต่ออิทธิพลทางการเมืองของผู้มีอำนาจคนใดทั้งสิ้น อันจะทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น เพราะเจ้าพนักงานประเมินไม่เค็ดขาดแล้ว จะกลับกลายเป็นผู้มีรายได้น้อยต้องรับภาระภาษีโดยตลอด และขอสำคัญพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตไม่รับสินบนด้วย

นอกจากนี้ควรให้อำนาจอธิบดีในการกำหนดราคาตลาดของทรัพย์สินได้ รวมทั้งที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อปรับปรุงราคาทรัพย์สินตามสภาวะเงินเฟ้อได้ เพื่อความเป็นธรรมและความสะดวกในการประเมินราคาได้รวดเร็วทันการด้วย ทั้งจะสามารถยึดหยุ่นได้ตามความจำเป็นในการจัดเก็บ หรือการหารายได้ของรัฐด้วย

อัตราภาษีในกรุงเทพฯ ๗ ควรกำหนดให้สูงกว่าต่างจังหวัด ทั้งนี้จะทำให้ความเจริญขยายออกไปยังต่างจังหวัด โรงงานอุตสาหกรรมก็จะไปตั้งในต่างจังหวัดจะทำให้ประชาชนในต่างจังหวัดมีงานทำมากขึ้น แต่สำหรับระยะแรก ๆ นี้ยังไม่ควรใช้อัตรภาษีสูงเกินไป เพราะจะทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกต่อต้านไม่ร่วมมืออาจถึงกับหาทางหลีกเลี่ยงภาษี ระบบภาษีที่จะคืนนั้นจะต้องค่อยเป็นค่อยไป ทางที่ดีควรหามาตรการให้อัตรภาษียึดหยุ่นได้ตามความจำเป็นในการหารายได้ของรัฐแต่ละปี เช่น ให้อำนาจตราพระราชกฤษฎีกาลดอัตราลงได้ตามความเหมาะสม คือ เมื่อทำทะเบียนทรัพย์สินเสร็จก็ประมาณมูลค่าได้ และคำนวณภาษีที่คาดว่าจะเก็บได้ทั้งหมด หากจะเก็บได้เป็นเงินเกินกว่าที่ตั้งประมาณการไว้มาก ก็ควรตราพระราชกฤษฎีกาลดอัตราที่คงเสียลงมาตามส่วน และตามความจำเป็นที่ต้องหาเงินเข้ารัฐแต่ละปี เช่น ในระยะ ๔ ปีแรกอาจเก็บภาษีเพียงร้อยละ ๒๕ ของอัตราปกติใหม่แรก และค่อย ๆ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕๐ ของอัตราปกติใหม่ที่สอง และร้อยละ ๗๕ ของอัตราปกติใหม่ที่สาม และเก็บเต็มตามอัตราใหม่ที่สี่ได้ หรืออาจจะใช้มาตรการกำหนดราคาตลาดของทรัพย์สินไม่เต็มที่ เพื่อช่วยบรรเทาภาระภาษีลงบ้างในระยะแรก ๆ ก็ได้

สำหรับโครงสร้างของอัตราภาษีที่จะจัดเก็บนั้น ควรเป็นอัตราก้าวหน้า (Progressive Rate) โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ดินควรจะใช้อัตราก้าวหน้าตามมูลค่าของที่ดิน และตามขนาดของ

การถือครองที่ดินควย และสำหรับที่ดินที่รกร้างว่างเปล่านั้น ควรกำหนดอัตราภาษีให้หนักยิ่งขึ้น และในกรณีบ้านอยู่อาศัยนั้นควรพิจารณาจัดเก็บผู้ที่มีบ้านเกินกว่าหนึ่งหลังเป็นพิเศษควย

สำหรับในด้านการเร่งรัดภาษีนั้นควรมีการติดตามผลการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินอยู่ตลอดเวลา โดยติดตามดูหนี้ภาษีคงค้างที่ไม่มาชำระเงิน หรือผู้ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีแล้วไม่มายื่นแบบแสดงรายการ โดยมีบทลงโทษสำหรับผู้หลีกเลี่ยงภาษีให้เหมาะสม เพื่อผู้ที่จะทุจริตก็จะเกรงกฎหมายไม่กล้าหลีกเลี่ยงภาษีอีก และควรติดตามให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี เสียภาษีโดยเสมอภาคกันควย

ถ้าเป็นไปได้ควรมีการปลูกฝังนิสัยของประชาชนให้ตระหนักถึงหน้าที่ที่ทุกคนจะต้องรับผิดชอบต่อสังคมโดยการเสียภาษีควย อาจจะมีเสริมเข้าในหลักสูตรของการศึกษาตามโรงเรียน หรืออาจมีโรงเรียนที่ทำการสอนเรื่องภาษีอากรให้แก่เด็ก เพื่อเป็นการปลูกฝังนิสัยให้เยาวชนรู้จักหน้าที่ในการเสียภาษีให้แก่ประเทศชาติควย

การวางนโยบายปรับปรุงภาษีโดยยกเลิกภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดิน โดยจัดเก็บภาษีทรัพย์สินแทนนั้น เมื่อได้จัดเก็บโดยถูกต้องตามหลักการแล้ว เป็นการเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาประเทศได้อย่างไม่มีปัญหา รวมทั้งจะช่วยแก้ไขความเหลื่อมล้ำระหว่างทรัพย์สินของบุคคล และความเหลื่อมล้ำในฐานะความเป็นอยู่ของบุคคลให้บรรเทาเบาบางลงไปได้อีกทางหนึ่ง เพราะการที่มีผู้กวานซื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อเก็งกำไรนั้น ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติมิได้ถูกใช้ในทางที่เพิ่มผลผลิตต่อประเทศชาติ ทำให้ผลิตผลของประเทศต้องตกต่ำลง และราคาทรัพย์สินเหล่านี้ก็สูงขึ้นเรื่อย ๆ ชาวนาซึ่งเป็นเกษตรกรมิได้มีสิทธิเป็นเจ้าของที่ดินทำมาหากินเป็นส่วนใหญ่ ทำให้การพัฒนาประเทศได้ผลไม่เต็มที่ เมื่อจัดเก็บภาษีทรัพย์สินแล้วปัญหาเหล่านี้จะคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น ทรัพยากรที่ว่างอยู่ก็จะถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น การใช้นโยบายภาษีที่จัดเก็บภาษีทางตรงให้มากขึ้นนี้ จะเป็นส่วนช่วยงานด้านนโยบายของรัฐบาลที่จะปรับช่องว่างของชนชั้นในสังคมให้อยู่ในระดัที่สมควร อันจะนำมาซึ่งความสงบสุขในบ้านเมือง และความยุติธรรมของประชาชนในชาติโดยทั่วหน้ากัน.